

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 836/2012**z dnia 18 września 2012 r.****zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do ołowiu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 68 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006, jeśli państwo członkowskie uzna, że produkcja, wprowadzanie do obrotu lub stosowanie substancji w jej postaci własnej, jako składnika mieszaniny lub w wyrobie stanowi dla zdrowia człowieka lub dla środowiska ryzyko, które nie jest odpowiednio kontrolowane i któremu należy przeciwdziałać, państwo to zobowiązane jest przygotować dokumentację, powiadomiwszy o takim zamiarze Europejską Agencję Chemikaliów (zwaną dalej „Agencją”).
- (2) W dniu 15 kwietnia 2010 r. Francja przedłożyła Agencji dokumentację zgodnie z art. 69 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, aby zainicjować proces wprowadzania ograniczeń zgodnie z art. 69–73 tego rozporządzenia. W dokumentacji tej wykazano, że dzieci, szczególnie w wieku poniżej 36 miesięcy, ze względu na odruch wkładania przedmiotów do ust, mogą być stale narażone na działanie ołowiu uwalnianego się z biżuterii. Może to powodować poważne i nieodwracalne skutki neurobehawioralne i neurorozwojowe, na które dzieci są szczególnie wrażliwe, ponieważ ich ośrodkowy układ nerwowy jest wciąż w fazie rozwoju. W dokumentacji wykazano, że niezbędne są działania w skali całej Unii, wykraczające poza obecnie stosowane środki, w celu uniknięcia w możliwie największym stopniu narażenia na działanie ołowiu i jego związków w biżuterii. W związku z tym w dokumentacji proponuje się zakaz wprowadzania do obrotu i stosowania ołowiu i jego związków w biżuterii, jeśli migracja ołowiu przekracza $0,09 \mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{h}$.

- (3) W opinii z dnia 10 marca 2011 r. Komitet ds. Oceny Ryzyka stwierdził, że najwłaściwszym ogólnounijnym środkiem pod względem skuteczności w ograniczaniu stwierdzonego ryzyka jest zakaz wprowadzania do obrotu i stosowania ołowiu i jego związków w metalowych i niemetalowych częściach biżuterii, jeżeli zawartość ołowiu jest równa lub większa niż 0,05 % masy danej części, chyba że można wykazać, że szybkość uwalniania ołowiu nie przekracza limitu $0,05 \mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{h}$ ($0,05 \mu\text{g}/\text{g}/\text{h}$).
- (4) W swojej opinii z dnia 15 września 2011 r. Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych rozważył zakaz wprowadzania do obrotu i stosowania ołowiu i jego związków w biżuterii, jeżeli zawartość ołowiu jest równa lub większa niż 0,05 % masy którejkolwiek części biżuterii. Środek ten został uznany za najwłaściwszy ogólnounijny środek przeciwdziałania stwierdzonemu ryzyku pod względem stosunku jego korzyści społeczno-ekonomicznych do kosztów w tym zakresie. Ponieważ obecnie nie jest dostępna metoda badania migracji naśladująca warunki powstające przy wkładaniu przedmiotu do ust, Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych uważa, że ograniczenie powinno opierać się na zawartości ołowiu w każdej części biżuterii, nie zaś na szybkości migracji ołowiu uwalnianego z tych artykułów. Ponadto Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych zalecił wyłączenie z ograniczeń szkła kryształowego, emalii, wewnętrznych elementów mechanizmów zegarkowych, jak również niesyntetycznych lub odtworzonych kamieni szlachetnych i półszlachetnych.
- (5) W dniu 23 września 2011 r. Agencja przekazała do Komisji opinie Komitetu ds. Oceny Ryzyka i Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych.
- (6) Ze względu na brak informacji na temat uwalniania ołowiu przy wkładaniu przedmiotu do ust oraz z uwagi na brak odpowiednich alternatyw dla wszystkich zastosowań w szkłe kryształowym i emaliach, są one wyłączone z omawianego środka. Ponadto Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych zalecił wyłączenie z omawianego środka tylko kategorii 1 i 2 szkła kryształowego (odpowiednio „szkło kryształowe wysokoolowiowe” i „szkło kryształowe ołowiowe”) zgodnie z ich definicjami w załączniku I do dyrektywy Rady 69/493/EWG z dnia 15 grudnia 1969 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do szkła kryształowego⁽²⁾. Niemniej jednak kategorie 3 i 4 szkła kryształowego („szkło kryształowe”, „S”, „szkło kryształowe”) w rozumieniu wspomnianej dyrektywy powinny również zostać wyłączone z ograniczenia

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 326 z 29.12.1969, s. 36.

w celu zapewnienia spójności z wyłączeniem ustanowionym w załączniku do dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ⁽¹⁾, zmienionej decyzją Komisji 2010/571/UE ⁽²⁾, ponieważ charakteryzują się one niższą zawartością ołowiu w porównaniu do kategorii 1 i 2.

- (7) Z tych samych powodów, co w przypadku szkła kryształowego i emalii, wyłączone z ograniczeń powinny być niesyntetyczne lub odtworzone kamienie szlachetne i półszlachetne, w których ołów jest obecny jako naturalnie występujący składnik.
- (8) Wewnętrzne części mechanizmów zegarkowych, niedostępne dla konsumentów, powinny być wyłączone z zakazu, ponieważ narażenie na ołów z tych elementów można wykluczyć.
- (9) Ograniczenie wprowadzania do obrotu biżuterii używanej i zabytkowej miałyby daleko idące skutki społeczno-gospodarcze, ponieważ takie przedmioty straciłyby wartość rynkową w Unii; również egzekwowanie takiego ograniczenia napotkałoby trudności. Dlatego też biżuteria wprowadzona do obrotu po raz pierwszy w okresie 12 miesięcy po wejściu w życie tego ograni-

czenia oraz przywożona biżuteria zabytkowa powinny być wyłączone z przedmiotowego ograniczenia.

- (10) Komisja powinna dokonać przeglądu wyłączenia szkła kryształowego, emalii oraz kamieni szlachetnych i półszlachetnych w świetle nowych dostępnych danych naukowych, w tym dotyczących migracji ołowiu w przypadku zastosowań objętych wyłączeniami, dostępności odpowiednich alternatyw, jak również rozwoju metod badania migracji.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego w art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 września 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 251 z 25.9.2010, s. 28.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dodaje się pozycję 63 w brzmieniu:

„63. Ołów Nr CAS 7439-92-1 Nr WE 231-100-4 i jego związki	1. Nie wprowadza się do obrotu ani nie stosuje się w żadnej części biżuterii, jeśli zawartość ołowiu (wyrażona jako metal) w takiej części jest równa lub większa niż 0,05 % wagowo. 2. Do celów pkt 1: (i) »biżuteria« obejmuje biżuterię, biżuterię sztuczną i akcesoria do włosów, w tym: a) bransolety, naszyjniki i pierścionki; b) biżuterię do piercingu; c) zegarki na rękę i inne artykuły noszone na nadgarstku; d) broszki i spinki do mankietów; (ii) »część« obejmuje materiały, z których wykonano biżuterię, jak również poszczególne elementy składowe biżuterii. 3. Punkt 1 stosuje się również do poszczególnych części wprowadzanych do obrotu lub stosowanych w celu wyrobu biżuterii. 4. W drodze odstępstwa pkt 1 nie ma zastosowania do: a) szkła kryształowego w rozumieniu załącznika I (kategorie 1, 2, 3 i 4) do dyrektywy Rady 69/493/EWG (*); b) wewnętrznych, niedostępnych dla konsumentów części mechanizmów zegarkowych; c) niesyntetycznych lub odtworzonych kamieni szlachetnych i półszlachetnych (kod CN 7103 zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87), o ile nie zostały poddane obróbce ołowiem lub jego związkami bądź mieszaninami zawierającymi takie substancje; d) emalii, rozumianych jako mieszaniny szkliste powstałe w wyniku stopienia, zeszklenia lub spieczenia minerałów topionych w temperaturze co najmniej 500 °C. 5. W drodze odstępstwa pkt 1 nie ma zastosowania do biżuterii wprowadzonej do obrotu po raz pierwszy przed dniem 9 października 2013 r. oraz biżuterii wyprodukowanej przed dniem 10 grudnia 1961 r. 6. Do dnia 9 października 2017 r. Komisja dokonuje ponownej oceny niniejszej pozycji w świetle nowych informacji naukowych, w tym dotyczących dostępności rozwiązań alternatywnych oraz migracji ołowiu z artykułów, o których mowa w pkt 1; w razie potrzeby Komisja odpowiednio zmienia niniejszą pozycję.
--	---

(*) Dz.U. L 326 z 29.12.1969, s. 36.”